

ሰንበት ዘቅድስት

(17 ኅዳር 2010 ዓ.ም. (11/26/2017))

መዝሙር: ሎቱ ስብሐት ወሎቱ አኮቴት. ።

ንባባት: 1ቆሮ 15:20-28፤ 1ኢጥ 1:13-21፤ ግ.ሐ.19:27-ፍ፤ ማቴ 25:13-46

ምሰባክ: ኩሉ ዘፈቀደ ገብረ እግዚአብሔር፤ በሰማይኒ ወበምድርኒ፤ በባህርኒ ወበኩሉ ቀላያት። እግዚአብሔር ኩሉ ዝደለዮ ኣብ ሰማይን ምድርን ኣብ ባሕርን ኣብ ኩሉ ቀላያትን ገበረ መዝ. 135:6።

መዝሙር: “ነቲ ንሰንበት ዝቀደሰ ንሱ ዘይነበረሉ ጊዜ ኣይነበረን ወዲ ኣምላኽ ክርስቶስ ንሱ ዘይነበሮ ጊዜ ኣይነበረን ንኣኡ ክብሪ ይግብኦ። ንሱብ ብአርአያኡ ፈጠሮ ኩሉ ኣብ ኢዱ እዩ፤ ንሰማይን ምድርን ይገዝእ፤ ከም ዝደልዮ ገበረ ኣምላኽ ወዲ እግዚአብሔር”።

ኣምላኽ ኩሉ ጊዜ ምሳና ኣሎ፤ ሓንቲ ደቂቕ እኳ ዘይነበረላ ጊዜ የላን ስለዚ ንኣምላኽ ምሳና ከምዘሎ ርኢና ንኽኣል ሽዑ ሕይወትና ሓቀኛ መንነት ተፈጥሮን ሒዝና ከምእንኸይድ ክገብረና እዩ። ሓደ ካብቲ ከቢዱና ዘሎ ኣምላኽ ኣበይ ከምዝርከብ ጠፊኡና ሃዘው ንብል ኣሎና። ገለ ሰባት ኣምላኽ ኣብ ቤተ ክርስቲያን ጥራሕ ገለ ኸኣ ኣብ ኩሉ ስፍራ እባ ገለ ኸኣ የለን እናበሉ ኣብ ናይ ምድንጋር ዓለም ከም እንነብር ገሮምና ኣለዉ። ኣምላኽ ኣበይ ይርከብ?

ላቲናዊ ስርዓት ንዝኸተሉ ሎሚ መጨረሻ ሰንበት ናይ ዓመተ ልጡርግያ እዩ። ንሓዲስ ዓመት ብዘመነ ምጽአት ይጅምርዎ። ኣብ ስርዓተ ልጡርግያና እዚ እዋን ዘኣስተምህሮ ይብሃል፤ ብፍሉይ ከኣ እዚኣ ሰንበት “ሰንበት ዘቅድስት” ተባሂላ ትፍለጥ። ኣብ ንባባትና መሰረት ገርና ክነስተንትን ከሎና ክርስቶስ ንጉሥና ገርና ክነብር ከም ዘሎና የዘኻኸረና። ክርስቶስ ንጉሥና እዩ ኢልና ክንእምን እንከሎና ንሱ ዝኣኢን ናይ ኩልና ዓሳን እዩ ዘስምዕ። ነዚ መሰረት ገርና ንመጻኢ ሕይወትና ክንርኢ እም ኣብ መጨረሻ ኢየሱስ ብግርግ ናይ መጨረሻ ፍርዲ ክህብ ነቶም ጽቡቕ ዝገበሩ ክሸልሞም ነቶም ሕማቕ ዝገበሩ ክቐጽዑ ብዳግም ክምለስ እንከሎ እሙናት ኮና ክንርከብ ንሕተት ኣሎና። እዚ ርድኢት እዚ ብሓቂ ክንርእዮ ከሎና ንኹሉ ናይ ድሕነትና ምስጢርን ዝሓዘ እዩ። ኣብ ዘመነ ምጽአት ክንቀርብ ከሎና ነቲ ቀንዲ ምኽንያት ምቅርራብና ንትስብእቲ ወዲ ኣምላኽ ዘኪርና ንኣኡ ዝኸውን ሕልናን ሕይወትን ክንቅርብ ዘዘኻኸር ፍሉይ እዋን እዩ።

ንባባትና ኣብቲ ኢየሱስ ክርስቶስ ብዳግም ምስ መጽአ ዝኸውን ናይ መጨረሻ ፍርዲ ዘድሃቡ እዮም። ነዚ ክነስተንትን ዝሕግዘና ኣብ ሕዝቅኤል 34:11-17 ዘሎ እንተ ርኢና ብዝያዳ ሓልዮት ኣምላኽን ድለቱን ክንርኢ ንኽእል። ሕዝቅኤል ነብይ ኣምላኽ ዓሳና ከም ዝኾነ እዩ ዝነግር። ኣብ ጊዜ ስደት ባቢሎን ሕዝቅኤል ነቶም ዓሳት ህዝቢ ኢና ዝብሉ ግን ሓስወቲ ብትሪ ይወቕሶም። ኣብዚ ምዕራፍ ሕዝቅኤል ንመራሕቲ ህዝቢ ዓሳት ሃገር ኣጥቢቑ እናአጠንቀቐ ኣምላኽ ንሕዝቡ ካብ ሓላፍነቶም ከም ዝአልዮም ይነግር፤ ምኽንያቱ ነትን ኣባግዕ ብእንስሳ በረኻ ክጥቅዓ ስለ ዝሓደግዎንን ንርእሶም ዘዝበለጸ እናተመገቡ ክምግብዎን ስለ ዘይ ክኣሉን። ሕዝቅኤል ነቶም

ብምረት ስደት አብ ተሳፋ ቍርጸት በጸሓም ንዝነበሩ ዘተኣማምን ይህቦም፥ አምላኽ እንደገና ንህዝቡ ባዕሉ ክጓሲ ክምለሰና እዩ ዝብል ተስፋ ይነግሮም። አብዚ ብዛዕባ ፍርዲ ክዛረብ እንከሎ ደቂ ሰብ ሓደ መዓልቲ አብ ቅድሚ ኣምላኽ ቀሪብና በብዘሎና ሓላፍነት ጸብጻብ ክህብ ከም ዝኾና ክነግር ኢሉ እዩ። ብፍሉይ አብ ሓላፍነት ህዝቢ ኣምላኽ ዘሎና ፍሉይ ተልእኮ እዩ ዘሎና። አብ ናይ ቤተ ክርስቲያን ይኹን አብ ናይ መንግስታዊ ሓላፍነት ዘሎና ኣምላኽ ሓደ መዓልቲ ጸብጻብ ተልእኮና ክሓተና ከምዝኾነ ክንሓስብ የድሊ። ዓለም ሎሚ መራሕቲ ስኢና ኩልና ደቂ ሰብ ፋሕ ኢልና ሹመናኡ ዝጠፍኦ ንህቢ ኮና አሎና። ስደት በዚሑ፥ ዓመጽ፥ ጥልመት፥ ፍትሒ ጎዲሉ ኩሉ ባቢሎን ኮይኑ እንርእዮ ዘሎና ሓቂ እዩ። አብ ኣምላኽ ጓሳና ተመሊስና ንድላይ ኣምላኽ ክንገብር ንመጻዕታ ሕዝቅኤል ነብይ ክንሰምዕ ሎሚ እውን እዋኑ እዩ።

አብ ቀዳመይቲ ንባብና 1ቆሮ 15፡20-28 ቅ. ጳውሎስ ናይ ክርስቶስ ንግስነት ንኩሉ ዓለም ዝመልኸ ከም ዘኾነ ይገልጽ። አብዚ ኃያልን ዝበለጸን ስኢሊ ክርስቶስ ጎይታን ንጉሥን ኩሉ ስልጣንን ግዝአትን አብ ትሕቲኡ ከም ዝኾነ የስተምህር። ብዛዕባ ልዕሊ ኹሉ ዝኾነ ስልጣን ኢየሱስ ክነግር እንከሎ ፍሪ ትንሣኤኡ ከም ዝኾነ ክገልጽ እንከሎ ንኹሎም ጸላእቱ አብ ትሕቲ አእጋሩ ክሳዕ ዘግርሮም ኪነግሥ ይግብኦ እዩ። እቲ ክድምስስ ዘለዎ ናይ መወዳእታ ጸላኢ ኸአ ሞት እዩ ይብል። ትንሣኤ ክርስቶስ ናይ እቶም ዝሞቱ በኹሪ ትንሣኤ መጀምርታ እቶት ናይ ኩሉ ዝተንሥእ ህዝቢ እዩ። እዚ ስዕረት አብ ልዕሊ ሞትን ከምኡ ትንሣኤ ንሓዲስ ሕይወት ዝብል ኣምር አብቲ ንኹሉ ስርዓተ ኣድማስ ዘምርሐ እዩ። እዚ ኸአ ኣምላኽ ኩሉን አብ ኩሉን ምእንቲ ኪኸውን እዩ።

ቅ. ጳውሎስ ኣዳምን ክርስቶስን እናበለ እናአመሳሰለ ዝገልጸ ንኹሉ ኣማናይ ንትርጉም ትንሣኤን ርድኢቱን ክግንዘብ ከምኡ ከመይ ኢሉ አብ ትንሣኤን ብእምነትን ጥምቀትን ከም ዝሳተፍ ከረድእ ኢሉ እዩ። ምኽንያቱ ሞት አብ ዓለም (ኃጢአት) ብሰንኪ ኣዳም አተወ፥ ንሕና ኸአ ብሰንኪ ሰብአዊ ባህርና ምስኡ ዝተኣሳሰርና ኢና ስለዚ ትንሣኤ ሙታን ብሰብ ብክርስቶስ ክመጽእ ግድን እዩ። እዚ ሓዲስ ሕይወት ብኣኡ ጥራሕ እዩ ክመጽእ ዝኸእል ምኽንያቱ ብሞቱ ንኹሉ ሳዕበናት ኃጢአት ደምሲሱ አብ ልዕሊ ሞት ተዓዊቱ። ብሳላ ትንሣኤኡ ሕጂ አብ ሰማይ ነጊሱ አሎ። አብ መወዳእታ ዓለም ክርስቶስ ንኹሉ አብ ትሕቲኡ ምስ ዝበረ ወልድ ንዝሃእ ርእሱ ነቲ ኹሉ ዘግዝአሉ ኪግዛእ እዩ። ክርስቶስ ተንሢኡ እዩ፥ ክርስቶስ ነጊሱ እዩ፥ ክርስቶ ብግርማ እንደገና ክመጽእ እዩ። ንሕና እውን ክንትንሥእ ኢና። ጎይታና ብምልኡን ብኹሉን ንዘለዓለም ኣምላኽ እዩ። ነዚ ከም ዛሚ ሓሳብ ገርና አብ ሕይወትና ክነብር ይግብኣና።

አብ ናይ ሎሚ ወንጌል ማቴዎስ ወንጌላዊ ምስላ ኣባግዕን ኣጣልን ይነግረና። እዚአ ምሳሌ ስላሰይቲ ብዛዕባ ምጽኣት ዓለም እትነግር አብ ምዕራፍ 25 እያ። አብዚ ኢየሱስ ብዛዕባ እቲ ሓባራዊ ፍርዲ ዓለም አብ መወዳእታ ዓለም ዝውሃብ እንብሎ ይነግረና። እዛ ምሳሌ ንሓደ ታሪኻዊ ኩነት ክመጽእ ዘለዎ ዘርዘራ ኣቐዲማ እትገልጽ ኣይ ኮነትን፥ ነቶም ሰማዕቱ ዝነብርዎ ዘለዉ ሕይወት ክርእዩ እሞ ክሰርዑ እሞ ሽዑ ሕይወት ብምልኡ ክነብሩ ዝነግር እዩ። እዛ ምሳሌ ከምተን ቀዳሞት ክልተ ምሳሌታት (ምስላ ዓሰረ ደናግል፥ምስላ መክሊት) ንዕለታዊ ሕይወትና

ርዲና ክንክእል እሞ ንኣምላኽ ክነመስግን ነቲ ዘይተርፍ ሰብአዊ ሞት ክንሓስብ፤ ነቲ መጻኢ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ደው ኢልና ክነቕርብ ዘሎና ጸብጻብ ሕይወትና ክንሓስብ ትነግረና።

ቅ.ማቴዎስ ሓደ ካብቲ ጸቕጡ ዝዛረበሉ ነቲ ኣብ መወዳእታ ዓለም ዝውሃብ ፍርዲ እዩ። ኣብዚ ወንጌል እዚ ጥራሕ ኢና እንረኽቦ ክርስቶስ ከም ንጉሥ መጠን ኣብ መንበር ፍርዲ ተቐሚጡ ከም ዝፈርድ ዝነግር። ኣብዚ ክንግንዘቦ ዘሎና ነቲ ተባሂሉ ዘሎ ቃል ንቃሉ ክንወስዶ የብልናን። ኣብቲ ብድሕሪኡ ዘሎ ትርጉም ኢና ክነተኩር ዘሎና። ነቲ ምስ ኣምላኽ እንገብሮ ርክብ ከም ኣብዚ ዓለም እንገብሮ ርክብ ገርና ክንሓስቦ እንተ ፈተና ትርጉሙን ሓቅነቱን ንቕይሮ ኣሎና ማለት እዩ። ኣብ ገለ እዋን ገለ ሰባት እቲ ናይ ግልን ናይ ሓብርን ፍርዲ ኢላካ ምርኣይ ብቑዕ ወይ ኣድላዩ ድዩ ኢሎም ይሓቱ እዮም። ወዲ ሰብ ምስ ኩሎም መላእኽቲ ብኸብሩ ብደመና ተኸሊሉ ክመጽእ እዩ ዝብል ኣብ ባህሊ ቅ. መጽሓፍ ዝተመሰረተ ዕብዮትን ልዕሊ ባህርያዊ ነገራት ከምዝኾን እምበር ኣብዚ ምድሪ ዘሎና ተመክሮ ዝተመሰረተ ከም ዘይኮነ ክንርዳእ ኣሎና።

ክልተ ዓይነት ሰባት ኣብ ቅድሚ መንበር ፍርዲ ክቆሙ እዮም፤ ንሶም ከኣ ከም ኣባግዕን ኣጣልን ወይ ጥዑያትን ክፉኣትን ሰባት ብዝብል ተመሲሎም ይግለጹ። እቶም ጥዑያትን ክፉኣትን ሰባት ከመይ ኢሎም ክፍለዩ እዮም? እቲ መምዘኒ መፍለይኦም ብሓቂ ዘገርም እዩ፤ ኣብቲ ኣብቶም ንኡሳን ኣሕዋት ዘርእይዎ ናይ ፍቕርን ሕያውነትን ተግባር ዝተመሰረተ እዩ። ኣብዚ ምሳሌ ኣብቲ ዝለዓለ ሰብአዊ ክብሪ ዘተኮረ እዩ። እቲ ብፍሉይ ተግባር ተጠቒሱ ዘሎ (1) ንጥሙይ ምምጋብ፤ (2) ንዝጸምአ ምስታይ፤ (3) ንሕሙም ምብጻሕ፤ (4) ንምዉት ምቕባር፤ እዚ ኸኣ ባህላዊ ሸውዓተ ኣካላዊ ናይ ምሕረት ስራሓት ዘጠቓለለ እዩ። ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና ነዚ ጽቡቕ ግብሪ ክንገብሮ ከሎና ንኢየሱስ ብኣካል ንረኽቦ እሞ ካብ ኩነኔ ነጻ ንኸውን ማለት እዩ። ነቲ ሰናይ ነገራት ኣብ ግብሪ ክንፍጽዎም ከሎና ኣብ መንግስተ ሰማይ ዘእቱ ምግባር እዩ፤ ነዚኦም ዘይምግባር ከኣ ኣፍደገ መንግስተ ሰማይ ብግብርኻ ምዕጻው ሽዑ ናይ ኣምላኽ ምዃን ሓዲግካ ናይ ካልእ ምዃን እዩ። ኣብዚ ክነስተውዕሎ እንኽእል ካብዚ ኢየሱስ ዝበሎ ወላ ሓደ እኳ ብባህሪ ናይ እምነት ነገር ኣይኮነን፤ ከምኡ ንእኡም ብምግባር ወይ ብምፍራስ ወላ ሓደ ካብ ትእዛዛት ምሕላው ወይ ምፍራስ ከም ዝኾነ ዝገልጽ ኣይንረኽበሎምን። ሰባት ዝፍረዱ ገለ ብሞራላዊ መገዲ ጌጋ ዝኾነ ብምግባር ዘይኮነ ገለ ነገር ክገብሩ ብዘይምኽኣሎም እዩ።

ኣብዚ ኢየሱስ ዝሃቦ ምሳሌ ክልቲኦም ጋንታታት ቦቲ ኢየሱስ ዝሃቦ መምዘኒ ፍርዲ ተገሪሞም። እቶም ኣባግዕ ኣቱም ናይ ኣቦይ ብሩኻት እቲ ዓለም ክፍጠር ከሎ ዝተዳለወልኩም መንግስቲ ኽትወርሱ ንዑ ዝብል ምስ ሰምዑ ክግረሙ እዮም። ብርግጽ እዚ ኣይ ኮነን ክሰምዑ ዝጸብዩ ዝነበሩ። ነዚ ነገራት ከም ዝገበርዎ ክዝክሩ ኣይክኣሉን ወላ እኳ ገለ ካብኡ ገሮም እንተ ኾኑ። ሓንቲ ብርግጽ ዝዝክርዎ ወላ ሓንቲ ካብቲ ኢየሱስ ዝበሎም ከምዘይገበሩ እዩ። ጎይታ መኣዝ ጠሚኻ ርዲናካስ ኣብላዕናካ፤ ወይ ጸሚእካስ ኣስተናካ፤ መኣዝከ ጋሻ ኼንካ ርዲናካስ ተቐብልናካ፤ ወይ ዓሪቕካ ከደናካ፤ መኣዝ ሓሚምካ ወይ ተኣሲርካ በጻሕናካ እናበሉ ቦቲ ዝበሎም ይግረሙ። ንሱ ኸኣ እቲ ንሓደ ካብዞም ዝነኣሱ ኣጎዋተይ ዝገበርክምዎ ንኣይ ከም ዝገበርኩም ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ ኢሉ ክምልሰሎም እዩ። ኣብተን ኣጣል ግልጽ ኢሉ እናረገምም ካብቲ

ዝበሎ ሓንቲ ክገብሩ ስለ ዘይክአሉን ንኢየሱስ ኣብቶም ንኡሳን ኣሕዋት ከለልይዎ ብዘይምኽአሎም ይኹንናም።

ናይ ሎሚ ቃላት ኣምላኽ እምብኣር ኣብ ዝሓለፈ ነገራት ጠሚትና ክንፈርሕ ክንሹቕረር ዘይኮነ ንቅድሚት ርኢናዮ ኣብዘይንፈልጥ ክነተኩር ይነግሩና። ንግስነት ክርስቶስ ኣብ ሰማይ ዘሎ ኮይኑ ኣንቃዕሪርና እንርእዮ ኣይኮነን ኣብዚ ኣብ መንጎና ዘሎ እዩ። እዚ ኣብ ወንጌል ዘሎ ናይ ፍርዲ ምሳሌ ክንፈርሕን ክንሹቕረርን ኢሉ ዝበሎ ኣይኮነን። ብዛዕባ ዝሓለፈ ዘይኮነ ብዛዕባ ሎሚ ክንሓስብ ዝሓትት እዩ።

ኣብ ሕይወተይ ነጊሱ ዘሎ መንእዩ ኢልና ክንሓትት ግቡእ እዩ። ሰብ ብሥጋዊ ነገራት ከምኡ ብሰይጣን ተመሊኹ ምኣዝኑ ኣጥፊኡ ኣብ ፍርሕን ራዕድን ርእሰ ምትእምማን ኣጥፊኡ ዘሎ ፍጡር ኮይኑ ይርኣ ኣሎ። መገዲ ኣምላኽ ጠፊኡና ንክርስቶስ ኣብ ኣሕዋትና ብፍላይ ኣብቶም ብዝተፈላለዩ ተጸጊሞም ዘለዉ ክነለልዮ ብዘይ ምኽኣልና ንሕይወትና ሹመኛ ከምዘይብሉ ንህቢ ኮና ከም እንነብር ገሩና ኣሎ።

ኣብዚ ዓለም መምዘኒ ፍርድና ኣብቲ ምስ ሓውናን ሓፍትና ዘሎና ናይ ፍቕሪ ርክብ ዝተመስረተ እዩ። ስለዚ ኣብ ልብና ዘሎ ፍቕሪ ባጀት ኣብ መንግስቲ ኣምላኽ ከምዘሎና እዩ። ግዙፋዊ ናይ ምሕረት ስራሕ መለክዒ ናይ እቲ ምስ ኣምላኽ ዘሎና ርክብ እዩ። ኣብ ሕብረተሰብ ብዘሎና ቦታ፣ ክብሪ፣ ደራጃ ትምህርትና፣ ሃብትና፣ ፍሉይ ዝፈጸምናዮ ጅግንነት ኣይ ኮናንን መምዘኒ ፍርድና። ወይ እውን ኣብ መዓልታዊ ብዝገበርናዮ ጸሎት ኣይኮነን ብዘይካ ኣብ ዝዓበየ ፍቕሪ ኣምላኽን ኣብ ገለግሎት ድኻታትን ዝመርሕ እንተ ዘይኮይኑ። ኢየሱስ ኣብዘም ድኻታትን ንጸገም ዝተቐልጡን ብግሁድ ኣሎ። ብሓጺሩ ካብቶም ፍቕራት ኣምላኽ ክንቑጽር ንደሊ እንተ ኾና ዝውሃበና መልሲ ተግባርና ብዘየገድስ ኣፍቀርቲ ክንከውን ይግብኣና። ብኸምዚ መገዲ እዩ ኣምላኽ ዘፍቅረና። ግቡእና እምነታውን ግቡኣትና ጥራሕ ምግባር እኹል ኣይኮነን። ኣነ ንፉዕ ካቶሊካዊ እየ ጥራሕ ምባል እኹል ኣይኮነን። ነቶም ኣብ ከባቢና ኣብ ዓድና ኣብ ቑምስናን ኣብ ስድራና ዘለዉ ዘይንግደስ እንተ ኾና ዘሕዝን ፍርዲ ኣምላኽ ክውሃበና እዩ።

ኣምላኽ እምብኣር በቲ ዝሃበና ጸጋታት ኣብኡ ክንምለስ እሞ ናቱ ክንከውን ይደሊ ኣሎ። ስለዚ በዚ ብሩኽ ሰንበት ኣብ ንጉሥናን ኣምላኽናን ብምሉእ ልብና ተመሊስና ነቲ ኣቶም ናይ ኣቦይ ብሩኽት እቲ ዓለም ኪፍጠር ከሎ ዝተዳለወልኩም መንግሥቲ ክትወሩ ንዑ ንዝብል እንሰምዕ ይግበረና።

ብሩኽ ብዓል ክርስቶስ ንጉሥ።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ